

З НОВИМ 1999 роком, друзі!

ВІДЕРД

РАЙОННА ГРОМАДСЬКО-ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

Газета виходить
в 30 листопада 1998 року

СЕРЕДА, 30 ГРУДНЯ 1998 РОКУ № 87 (7394)

НОВИЙ РІК ДАРУЄ НАМ НАДІЮ

Н. ГОНЧАРУК, голова районної ради

Ось і завершує наша планета ще одне коло навколо Сонця. А це означає, що ми на початку нового 1999 року.

І так вже повелось в народі, що, проводжуючи рік старий, ми аналізуємо зроблене за 365 днів і визначаємо все найкраще, що варто взяти супутником у нову дорогу. Рік, що проводжаемо, запам'ятався нам усім, як рік славного ювілею — 75-річчя утворення Солонянського району і 50-річчя визволення його від фашистських загарбників, як рік складної фінансово-економічної ситуації, що склалися в державі. Тому 60 депутатів районної ради, 315 депутатів сільських і селищних рад головні зусилля постійно спрямовували на зміцнення промислового та економічного потенціалу району, його соціальній розвиток, соціальний захист населення. Значну допомогу у вирішенні соціальних питань району надав народний депутат України П. І. Лазаренко. В 1998 році виконано і всі накази, які давались депутату обласної ради П. І. Андрійченку.

Депутати районної ради на своїх пленарних засіданнях розглянули ряд життєво важливих питань, які

постійно знаходяться на контролі в президії, постійних комісіях районної ради, й виконавчому апараті.

Районна рада своїм першочерговим завданням вібачала вирішення питання соціально-захисту всіх категорій населення району. З цією метою поставлено завдання перед усіма підприємствами, організаціями, установами про погашення заборгованості до місцевого бюджету і пенсійного фонду, своєчасне фінансування і виплату заробітної плати, пенсій і допомог. Інші було запропоновано виплату пенсій у вигляді наступоплати,

В цьому році на адресу районної ради надійшло багато листів і усіх заяв, а на адресу народного депутата їх надійшло понад сотню. Районна рада разом з органами виконавчої влади намагається не просто їх розглянути, але і знайти можливість вирішити їх.

У році, що минає, надана матеріальна допомога малозабезпечених категорій населення, в першу чергу пенсіонерам, багатодітним сім'ям, одиноким материм для придбання ліків, одягу, взуття, проведення операцій та інше на су-

то дивлячись на велике труднощі, в кожній галузі, яка розвивається в нашо-

му районі, в кожній організації, на кожному підприємстві є передовики виробництва, є кращі з кращих, ті, хто є відрізком, на кого рівняються інші. Немає змоги назвати всіх поіменно, але хоту висловити на їх адресу слова безмежної вдячності за самовіддану працю, безкорисливість і трудовий героїзм.

Впевнена, що жителі нашого району і надалі будуть вносити вагомий внесок в розвиток всіх галузей народного господарського комплексу рідного краю, будуть патріотами України і сприятимуть її розвитку.

Шановні земляки! Від імені районної ради, щиро, тепло і сердечно вітаю вас з наступаючим 1999 роком і Різдвом Христовим!

Нехай Новий рік для вас і ваших рідних стане роком миру і злагоди, стабільності в суспільстві, поворотним етапом на шляху розбудови України. Хай назавжди поселиться в ваших домівках добробут і спокій, здоров'я і щастя. Непічершої вам трудової наснаги, успіхів у добрих справах і починаннях, терпіння, здійснення всіх мрій і побажань, і, звичайно надій...

З кришталевої клазини,
Із просторів космічних
Прилітає в сучасність
Новий рік споконвічно.
То щасливий, то грізний,
То сумний, наче осінь.
Назви має їхні різні,
різні долі приносять.
Хай непрохану долю
Заметуть заметлі,
На життєвому полі
Дні народяться світлі.
Попри сиві морози
Та життєві проблеми,
Дні штампованих проза
Хай складеться в поеми.
Хай розвивається вітром
Всі громи - блискавиці,
Душі щастя розквітнуть,
Посвітлють обличчя.
Мрії сонячні нові
Хай розквітнуть ділами.
Щастя всім і здоров'я
Звершень в вічнім долині!
Г. ФІЛІПОВА.

с. Письмичеве.

З НАСТУПАЮЧИМ НОВИМ РОКОМ!

Значко усім трудівникам господарства (колишніх КСП «Нива» та АВАТ «Петровське») добра і сімейної злагоди, міцного здоров'я в Новому році. Низький земний уклін ветеранам війни і праці.

Хай Новий рік для усіх вас стане гарним, щоб вам весело і багато жилося, а в сім'ях панувало щастя і злагода.

Усім вам бажаємо настрою гарного, щастя без ліку і довгого віку!

З наступаючим Новим роком, шановні!

ДІРЕКЦІЯ ТОВ «АГРОС».

ВИХІДНИЙ ДЕНЬ ПЕРЕНЕСЕНО

Кабінетом Міністрів України вихідний день (неділя, 10 січня 1999 року) перенесено на п'ятницю, 8 січня.

Шановні жителі Солонянського району!

Відходить в минуле наскічений подіями 1998 рік. Нелегкий він був як для нашої держави, так і для району. Але, незважаючи на всі труднощі, район ініціює входити в останній рік другого тисячоліття.

Аналізуючи зроблене, плануючи роботу на майбутнє, влада району на перший план завжди ставила і ставить людей і добре справи, з якими район входить в наступний 1999 рік, говорять самі за себе іскравіше будь-яких гасел, політичних обіцянок і лозунгів. Тому напередодні Нового року широ і сердеч-

но бажаю усім солонянцям достатку і затишку в домівках.

Нехай наступний рік буде щедрішим на добро і радість. Вірю, що спільними зусиллями ми подолаємо всі негаразди. Дякую трудівникам ланцюг і ферм, працівникам освіти, культури, охорони здоров'я, державних органів за натхненну працю задля нашої Батьківщини!

З Новим Роком!

З повагою і найкращими побажаннями

голова райдержадміністрації

О. В. ПОЛЬСЬКИЙ.

ЧОМУ МИ ТАК ЖИВЕМО?

В 1992 році було прийнято Закон України «Про приватизацію державного житлового фонду», а Урядом України розроблено Положення про порядок передачі квартир у власність громадян. Виконуючи вище згадані вимоги, в нашому районі було приватизовано більше 700 квартир і будинків садибного типу. Кожний з 2600 громадян стали повноправними співвласниками житлових будинків. Чи всі вимоги Закону виконані представниками влади та громадянами? Громадянам з подачі органів виконавчої влади зрозуміли одне — вони мають право на безкоштовну приватизацію житла, яке завжди містять, а про свої обов'язки, як власників цього житла, не думали. Що мені приходить до цього висновку? Давайте разом пройдемося коридорами наших будинків. Ми побачимо досить неприємну картину руйнування, которую створили самі власники під'їздах, на території біля будинків, на горищах, у підвалах своїх будинків. Підвальні залихи водами опалення, канализації. Фунда-

менти будинків постійно знаходяться в не-безпечному середовищі. Кругом порвані мережі, з яких лєтять потоками така дефіцитна питна вода. У аварійний стан приводиться не лише мережі, але і електрокабелі, а це вже створює підвищеної небезпеку для життя людей. Чому це відбувається? Хто винен у тому, що так живемо? Ці та інші питання ми регулярно обговорюємо у колі сім'ї, друзів, сусідів. І, як правило, винними вважаємо не себе. Винні — держава, влада, ЖЕК. Але че так насправді, даайте поміркуємо. Приватизувавши квартиру кожний ІІ власник стає співвласником всього будинку. Це регульовано законодавством. Чи виконуються ці вимоги з боку влади, в управлінні якої знаходиться житловий фонд і з боку громадян, що приватизували житло? Можна з уважністю сказати, що ні! В народі кажуть: «пава видно по халівах». Громадянин, наприклад, забули, що будинок

починається під порогом власної квартири, а з порогу власного будинку. Вхідні двері, з яких лєтять потоками така дефіцитна питна вода. У аварійний стан приводиться не лише мережі, але і електрокабелі, а це вже створює підвищеної небезпеку для життя людей. Чому це відбувається? Хто винен у тому, що так живемо? Ці та інші питання ми регулярно обговорюємо у колі сім'ї, друзів, сусідів. І, як правило, винними вважаємо не себе. Винні — держава, влада, ЖЕК. Але че так насправді, даайте поміркуємо. Приватизувавши квартиру кожний ІІ власник стає співвласником всього будинку. Це регульовано законодавством. Чи виконуються ці вимоги з боку влади, в управлінні якої знаходиться житловий фонд і з боку громадян, що приватизували житло? Можна з уважністю сказати, що ні! В народі кажуть: «пава видно по халівах». Громадянин, наприклад, забули, що будинок

експлуатація житлового фонду може привести до неперебачених наслідків. Ми недоволені тим, що в квартирах покриваються плюсневою стінами, перекриття щодня та інші недоречності: відключається опалення, освітлення, водопровід, або не працює каналізація. Причинами цих незручностей є наше безвідповідальність ставлення до житла. Так жити, як ми живемо, економічно не вигідно никому. Рано чи пізно будемо за все це розплачуватися. Не сьогодні так завтра. Але якщо сьогодні нам потрібно вкласти мізерні кошти і свій вільний час, то завтра на це ще мається коштів і море часу. В кожному будинку, якщо в ньому приватизовані хоча-чотири квартири, необхідно створити так звані товариства споживачів, до складу яких входять всі співвласники житлового будинку, і саме представники кожної приватизації, або викуплені квартири, а з боку ЖЕКу (домуправління) незалежно від

кількості неприватизованого житла, що залишилося, один представник. Товариства споживачів несуть повну відповідальність за стан житлового будинку, тобто за порядок в мережах, під'їздах, території навколо будинку. Це товариство є органом управління будинку, що в певній мірі дозволить вирішити проблеми будинку в цілому. Вони мають право провідкрити: як ми живемо, економічно не вигідно никому. Рано чи пізно будемо за все це розплачуватися. Не сьогодні так завтра. Але якщо сьогодні нам потрібно вкласти мізерні кошти і свій вільний час, то завтра на це ще мається коштів і море часу. В кожному будинку, якщо в ньому приватизовані хоча-чотири квартири, необхідно створити так звані товариства споживачів, до складу яких входять всі співвласники житлового будинку, і саме представники кожної приватизації, або викуплені квартири, а з боку ЖЕКу (домуправління) незалежно від

ставитися до даху, як до даху над власною головою, виховувати у своїх дітей почуття бережного ставлення до свого і чужого майна. Давайте розвочне будувати свою державу із власного під'їзду! І годі не буде, мені залишиться хносвітлені під'їзди і підвальні, в яких чистоти не буде, роками стояти неміті вікна і панелі, не буде суперечок з енергопостачальниками тому, що нікого буде звинувачувати окрім самих себе. Давайте згадаємо той момент, коли ми тримали в руках ордер на вселення: як це було свято в домі, які надії ми поїзували зі своїм будинком. А головне згадаємо, що житло ми отримали від держави майже задарма. Кожен вине чого-нібіть коштує побудувати квартиру або дім. Це не під силу рідковому громадянину, а тому ми повинні берегти те, що маємо.

Л. НОПОВА,
директор
Солонянського
підприємства
з технічної
інженеризації
«Абрис».

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ

до лідера Республіканської християнської партії РОЗУМНОГО ПЕТРА ПАВЛОВИЧА

Вельмишано він і й
Петро Павлович!

Колись я була вашою ученицею. Ми, ваші учні, зовсім діти, не розуміли ваших ідей, чого добивається від влади, що вас не задовольняло в житті. З болем дивились ми, як розвалювалось ваше особисте життя і з величезною повагою глибоко в душі ми заздривали вам і вашій муїстості, поважали вас за боротьбу, за Україну — вільну, багату, за вільне слово. Ви для нас були взірцем, прикладом по рідкості, незламної волі, коли стояли перед розігріаним спектаклем в суді, де вас було засуджено.

Я завжди думала, і не змінила думки, що такі, як ви, люди Ук-

раїни повинні уважати в історію як широ віддані боротьбі за незалежність, гласність, за добробут і процвітання нашої рідної України.

Одного разу я привнесла до своего колективу, де працювала газету «Ізвестия», де була надрукована велика стаття з назвою «Тень одной ошибки», котра мене вразила тим, що були засуджені і страчені люди, котрі не робили злочину (у нас так працювали органи безпеки). Притомщо, бо мала завжди думку, що у нас все чесно і вірно, все по закону, і таке буває лише в капіталістів, там, за океаном. Мене запросяв керівник установи, де я працювала, і

наказав заховати газету, бо він повинен буде сповістити у відповідні органи, що я «каламуту колективу». Говорю всім відверто, я злякалася... Я страшенно злякалася, що було в газеті увівши себе там». Це був перший рік перебудови в країні, і багато керівників не знали, у який бік гнутися, аби не прогадати!

І нарешті, ми — вільні! Я раділа, що тепер можна буде розмовляти, читати, висловлювати свої думки, що газети будуть друкувати все чесно і правдиво. Раділа, що буде будуватися нова Україна, квітуча і шира, котра повинна бути багатою і здорововою. Я вперше за свої роки не боялась. Розумієте, Петре Павловичу, у мене земає того жаху потрапити за гррати. Я — вільна!

А тепер я хочу запитати, чому ви, керів-

ники партії, мовчите? Ми повірили вам, а що маємо? Ви говорите, що потрібно рятувати Україну від комуністів, а кому віддати? Мені лече серце, бачачи, як же ракують діти, як розплююжуються нармани, СНДМ, туберкульоз, як голодують люди, не отримуючи своїх мізерних пенсій, заробітної плати. Старими стали вчителі, лікарі, панує безробіття. Молодь відчуває до крадіжок, то знаючи, як жити да...

Люди, як риба, зади хаються в цьому зашморзі. А наші шановні депутати блються в залі засідання на очах у всього люду. А голову як вибирали? «Фаньба!»

Ми голосували за вільну Україну, але не для того, щоб говорити досхочу, а щоб працювати, будувати, жити (працювати, щоб жити, а не жити, щоб працювати). Ми голосували, надіючись на нас, партійних лідерів, що ви сильні, грамотні, що об'єднаєтесь, і наша країна буде могучою.

Та найбільше, що новині вчителю, мене вразили ви, коли діялася, як ви виступали на зборах голів партійних осередків в райдержадміністрації. Ви — людина, котра боролася за волю, за свободу свого народу, за свободу слова, піддавані критиці працю районної газети «Вперед» і її редактора, намагаючи звільнення з посади за те, що районка чесно висвітлює сьогоднішнє життя. Районка у мене відома з дитинства. І мені подобається, як чесно і вірно підібрані в газеті матеріали до друку. Газета останнім часом стала громадсько-політичною. Як це розумію, громада — це народ.

Так що вам не сподобалось? Що народу говорить правда? Нас годували брехнею довго, тож не чіпайте нашу газету, бо змушена, не будучи політиком, в йї захист зібрали тисячі підписів жителів району. Газету читають залишки по селах, бо це остання іскрина і надія дінатися, як живе і чим дихає район.

'А ви що, Петре Павловичу, постаріли, чи накриялися рядиною і не бачите, що робиться в ниніці-Україні? І чого це ви повернули в зворотній бік свої ідеї? А як же інакше, коли хочете закривати рота наші газеті, як залишувати руки редакторів? Не потрібно!

І, напакож, на все, маю надію, що ми, учнини, будемо багатою і цивілізованою країною.

С. ФЕНЮК,
безпартійна,
сел. Солове.

Лікар з ліричною душою

Є в кожному колективі люди, які складають його гордість і славу. У нашому колективі таким «лікар-окулистом» Георгієм Васильовичем Охременко. Приїхав він до нас на роботу після закін-

чення Дніпропетровського медінституту в 1964 році, і зразу ж включився у активне життя колективу. Вів прийом хворих, відвідував виклики, після чоргування і вів громадську роботу.

Приміром, був одним із засновників вокального ансамблю з ліричною назвою «Ромашка». Така ж лірична і душа в нього. Ансамбль виступав на багатьох сценах району і області.

Більше десяти років Георгієм Васильовичем був заступником голо-

торга, профспілкового активіста. І нині очілює наш профком.

«Так у виřі життя, у турботах про здоров'я людей, у громадських справах і дійшов до свого 60-річчя;

За все хороше, зроблене Георгієм Васильовичем, і з нагоди його ювілею вітаю сер-

дично і бажаю міцного здоров'я та ще довгої творчої праці. І звичайно не можна не поздоровити нашого ювіляра і наступаючим Новим роком. Хай пісні з репертуару «Ромашки» звеселять його душу.

В. БОЧАРОВ,
головний лікар
Новомиргородської
дільничної лікарні.

ЗХОДОМУ, якою то лісневого рапту в друкарні цех районних друкарні, а там, поки не видро кінців стоять. Кому? — здогадатися було легко, бо на весь цех працювали одна Таня Олійник. А от з якої нагоди — розповіла...

.. В 1987 році з'явилася в стінах Криворізького педінституту, але «англіччиною» стать не вдалося. Повернулася знova в своє рідне Шестипілля. «Завалилася» — тільки й мовила донька матері яка ніби це й передбачала, бо відразу запропонувала Тані районну газету «Вперед» з оголошенням про набір до Дніпропетровського поліграфічного училища.

Зібралася і поїхала. А далі краще її словами:

— Приїхала, а там гурт дівчат ... Си-

Про що нагадали квіти

пельникову і всі пішуть «на наборщики». — Думаю, і я за ними. А що воно таке — толком і не знала.

Ліше через 10 місяців навчання і практики все стало зрозуміло — знайшла себе. А головне в липні 1988 року — тепло зустріли в колективі Солонянської друкарні. З того часу ось так і спливло невідомітно десять літ. Тепер стало зрозуміло саме з якої чорди її «закидала» до тільки квітів...

Роздобути інформацію, написати її — одна сирава. А щоб написане стало на газетну полосу — над цим і працює вже тривалий час Таня Олійник. За півчина десять років улюбленої праці і тисячі зверстаних сторінок районки

хотілося б, щоб всі хто разгорне цей передноворічний номер, знали, що під робивши руками це надійної, небагато-слівної, терпеливої і спокійної молодої жінки. Шрифт — каси, гранки, коректурний станок, коректурні відтиски газети — все це поруч, а в руках найчастіше перстатка на заданий формат, шило, яке завжди мінно-стискає пальцями і, звичайно, ще теплі колопки набраного тексту. Працювати в блузі халаті не доводиться ІІ, бо весь час має справу з чорною поліграфічною фарбою. Інколи вдає ніби байдужою, а в душі завжди плаче думку: «Вийшла б газета вчасно».

Дуже важливо те, що Таня з розумін-

ням відноситься до специфіки праці журналістів і в загальніх інтересах завжди готова поступитися своїми власними. Саме це підтримує темп і ритм, який так необхідний і для друкарні, і для редакції, і для наших читачів.

Якщо на всіх чотирьох сторінках стоятиме редакторська помітка «До другу», то членів заводській «команди» сподіюється зробити її завжди лише інформація про неї друкарю Володимиру Бондарю — і тираж пішов. Як свіжоспечена хлібниця, ще тепленьку, вони оглядають разом розворот. Через годину — дві увесь тираж вже з'явиться на пошті, а потім улюблені «Вперед» в руках наших передплатників.

Г. ПЕТРЕНКО.

БУДЬМО ЩАСЛИВІ З НОВИМ РОКОМ!

Щиро здоровимо всіх трударів господарства, які протягом року тягли челехий хліборобський віз до новорічного фінішу! Тож, хай тримається на рівні ваше здоров'я, хай добро і злагода, глибока віра і світла надія зайдуть у ваш оселі і в кожну душу, і залишаться там навжди.

ПРАВЛІННЯ ПРОФКОМ
КСП ім. СУВОРОВА.

МИРУ, ДОБРА, БЛАГОПОЛУЧЧЯ!

Саме цього в Новому році ми бажаємо всім жителям, які живуть і трудаються на території нашого господарства. А ще ми пілько вклопяємося іншим мозолястим рукам, добрим ісерцем за те, що на них тримається наше господарство. У всьому, чого ми досягли, є часточка праці кожного з вас, тепло ваших сердеч.

Хай злагода і добробут поселяться у ваших господах і збудуться всі ваші хоча б наятоловні сподідання.

Хай завжди поруч з вами крокують оптимізм і віра в краще життя.

ПРАВЛІННЯ ПРОФКОМ
КСП ім. ЕНГЕЛЬСА.

З НОВИМ РОКОМ!

В наші українські степи прийшло таке чудове свято — Новий рік. Вигадаючи ми його, щоб сніжок упав пухкенький і, сонячку, щоб сонечко світило яриці, а звечери — місаченько ясний, щоб було як у казці і щоб настірій у вас, шановні людишки, був теж радісним і казковим. Щоб на столах було чому красуватися, щоб обнови надали вам святковості і чарівності. Всього цього та ще здоров'я, злагоди, любові і дружби, щастя бажаємо на весь 1999-й рік. Будьмо здорові та щасливі!

ПРАВЛІННЯ ТА ПРОФКОМ
АТЗТ «ДІОН».

НА ЩАСТЬЯ, НА ЗДОРОВЯ, НА ДОБРО!

Шановні сільські трударі! Ось і минає ще один рік. Попереду 365 нових днів напруженої праці, безкінечних клопотів, переживань, здобутків і втрат, розчарувань і сподівань на краще.

Щиро здоровимо всіх, для кого наш «Світанок» дорогий і близький, хто дбає за його виживання і вірить в найближче його процвітання. Нехай в серці кожного постукає нарада.

Будьте всі здорові і щасливі.

ПРАВЛІННЯ, ПРОФКОМ
ТОВ «СВІТАНОК».

СПАСИБІ ДОБРИМ ЛЮДЯМ

Щиро, від чистого серця вітаємо дорогих нам людей, які несуть тепло і допомогу в іншій домівці і не забувають нас, пенсіонерів.

Дуже часто доводиться звертатися за допомогою до керівництв підприємств, де працювали. І нам не відмовляють. Сердечна подяка за те Клоюку Анатолію Івановичу, Бойку Сергію Анатолійовичу, Лисенку Євгенію Дмитровичу, Галині Миколаївні Глушук.

Добром захадуємо директора племерпродуктора «Молодіжний» Петра Олександровича Могильного, котрий не забуває пенсіонерів і допомагає в тяжкій час.

Хочемо подякувати і медичним працівникам. Бо нам дуже часто доводиться звертатися до лікарів, щоб допомогли боротися з недугами. І медики допомагають нам, і вихо-

ТОРГІВЛЯ

А ВІТЧИЗНЯНЕ — СМАЧНІШЕ

Не за порогом уже Новий рік, передостанній у цьому тисячолітті. Кожному хочеться, щоб з Новим роком у дім принесли благополуччя, достаток, ста більшість здоров'я, радість, усе, що називається коротким словом «щастя». Мами і тати, бабусі і дідуся уже тепер опіковані придбанням новорічного подарунку для своїх дітей.

Потурбувався про це і підприємець Андрій Андрійович Фурман, який очолює молодий, симпатичний і привітний колектив (орендує приміщення центрального гастроному

чудові новорічні подарунки в надзвичайно казкових упаковках та з різноманітним асортиментом цукерок.

Моя новорічна ялинка,

вибіліскує пакутики на полицях магазину

А поряд — сам Дід Мороз із Снігуронькою.

Вони загадкові, бо всередині у них теж

цукерки.

Приємно зазначити,

що я усі солодка краса завезена не із

за «бугра», а із фабрик

рідної багатостранньої

іноземки України, із звінчених фабрик Дніпропетровська, Києва, Тростянця.

Солонянці пам'ятають,

що на час відкриття цього магазину

здесь тут були представ-

лені в основному імпортні, «заморські» товари. Сьогодні ж вони все більше витіснюються нашими, вітчизняними. Змінилися не тільки товари, а і покупці. Якщо раніше вони кидались на місце портре («біліску»), «яскрава упаковка»), то тепер вони відчувають: «А наше українське?». Їх перекошилися, що смак і якості вітчизняних виробів набагато вищі.

Крім цукерок, тут можна придбати печиво, вафлі, в упаковках (не перших за іноземні) і розвісні, та ще в свіжі, запашні, смачні, без шкідливих консервантів.

У широкому асортименті пропонуються макаронні і крупу, вироби, теж вітчизняного виробництва. А ось пластівці пшеничні, вівсяні («Геркулес») та ячмінні раджу придбати обов'язково. Неперевершений у

використанні та за смаком. З'явилися вітчизняні вироби в ковбасному відділі.

Далеко не всі товари я перелічил, тож завітайте до магазину, переконайтеся самі і купуйте продукти нашого, вітчизняного виробництва. У цьому є немаловагомий сенс: по-перше, гарантія якості, а значить і вашого здоров'я, по-друге, доступні ціни, по-третє, чим більше реалізується товарів вітчизняного виробництва, тим міцішою стане Україна. А ІІ, ой, як потрібно пошвидше стати на ноги.

І останнє (про це уже писала газета «Вперед») — постійним покупцям магазину надає пільги. Тож приємно вам покупки, шановні земляці!

А працівникам — трудового підхідження. З Новим Роком!

О. МОТУЛЕВСЬКА,

СПОРТ

Два дні в Запоріжжі відбувалися змагання дзюдоїстів. У відкритій першості прийняли участь команди Запорізької області, на яку була запрошена команда Солонянської ДЮСШ.

В командному заліку перше місце посіла

команда обласного спортивного клубу «Гарт» м. Запоріжжя, друге місце виборола Солонянська спортивна школа; третє — Оріхівська ДЮСШ Запорізької області.

В особистому заліку перше місце зайняв учень Солонянської СШ Максим Комар у ваговій категорії понад 90 кг., який вико-

нав норматив першого розряду. А учні після ж школи Олександр Клешня, Юрій Горбець у вагових категоріях до 66 кг вибороли треті місця.

Крім названих дзюдоїстів до складу нашої команди входили також Павло Матвійчук, Дмитро Філоненко, Руслан Малий, Андрій Калінін, Юрій

Швець, Юрій Коломоєць.

Призерів цих змагань були нагороджені цінними подарунками та грамотами.

Готовили до змагань команду Солонянської ДЮСШ майстер спорту В. В. Клешня і тренер другої категорії І. С. Спорник.

С. ВІСОЦЬКИЙ.

Знають і наших в Запоріжжі

команди обласного спортивного клубу «Гарт» м. Запоріжжя, друге місце виборола Солонянська спортивна школа; третє — Оріхівська ДЮСШ Запорізької області.

В особистому заліку перше місце зайняв учень Солонянської СШ Максим Комар у ваговій категорії понад 90 кг., який вико-

1999

3 наступаючим Новим Роком!

1999

«КОЛОСУ» — ВАГОМОГО КОЛОСУ,
ХЛІБОРОБАМ — ДОБРА!

Колосок до колоска — виходить ужинок достатку. День до дня — виходить рік нашого життя. Прожили один рік — стрічамо новини, і так ужестчуши рік — рік, що завершує друге тисячоліття. І бажаємо всім увійти з у новий рік, і у недалеке 2000-ліття з міцним здоров'ям, з надією на все добре, з новими успіхами у праці.

ПРАВЛІННЯ, ПРОФКОМ
КСП «КОЛОС».

Вступаючи у новий рік, кожен загадує собі надію на здіснення мрій. А наша спільна мрія — це хороше життя, трудові успіхи, дружба і взаєморозуміння між усіма членами нашого колективу. Давайте з одною хорошою думкою вийдемо у 1999-й рік і підемо день за днем до кращого життя. А для цього бажаємо кожному здоров'я, настрою, радості і щастя.

ПРАВЛІННЯ, ПРОФКОМ
КСП ім. ЩОРСА.

З Новим роком вітаємо, щастя всію душою, бажаємо, щоб прожити нам цей рік і не знати горя/шаленої. А кожному з вас, наші славні люди, бажаємо здоров'я, сімейної златоди, добропуту, щастя на довгі роки. І підімемо святкові келихи за наше спільне щастя!

ПРАВЛІННЯ, ПРОФКОМ КСП «МАЯК».

З Новим роком вас, славні січовинки! Дякуємо вам за все, що принесли здобутками у році, який проводжаемо, і маємо надію на ще пільгіші здобутки колективного добра у році новому. Бажаємо гарно провести старт і надію на краще зустріти 1999-й рік.

ПРАВЛІННЯ, ПРОФКОМ
ПАФ «СІЧ».

Щиро поборюємо усіх трударів та ветеранів господарства з Новим роком. Завдячуємо рільникам за вагомий хлібний коровай, а він склав 19042 центнери пшениці або по 30,2 центнера з гектара, тваринникам, які виробляють п'ять тисяч центнерів молока, продуктивність дійного гурту зросла на 10% лишком кілограмів від корови в порівнянні з минулим роком.

Усім вам щастя значимо й добра, в сім'ях затишку й тепла. Хай в усіх вас задумане здійсниться, заплановане звершиться. Хай здоров'я завжди буде.

З Новим роком, з новим щастям!

ПРАВЛІННЯ, ПРОФКОМ
КСП «ХЛІБОРОБ».

В новорічну ніч на екрані

ЧЕТВЕР,
31 ГРУДНЯ

22.00 — Новогодній концерт «Новогодній Майдан». 22.00 — Новогодній концерт «Добрий вечір», до якого приїде до України Олег Неструєв. 22.00 — З Новим роком! Новогоднє привітання Президента України Л. Кучки народові України. 0.45 — Щасливий дзвіночок. 2.00 — Нова «Бра» в сфері. 3.00 — Зорки вітають.

ІНТЕР
22.40 — Особливості національного положення

на «Полі чудес» 23.50 — Новогоднє вітання Президента України Л. Кучки народові України. 0.00 — «Новогодній концерт ОРТ» 2.10 — «Пронані» і «спів». 3.40 — Кул. ф. «Грецька смаковини». 11-й канал вітає з Новим роком. 0.00 — 11-й канал вітає з Новим роком. 0.40 — Святкова новогодня програма.

Газета виходить двічі на тиждень — у середу і суботу.

«ВПЕРЕД» — районна громадсько-політична газета.
Солонянський район, Дніпропетровська область.

Редактор Л. ШЕМЕЛІНА.

Газета відрізняється способом високого друку. Умови, друг. арк. 1. Комітет у справах преси та інформації Дніпропетровської обласної державної адміністрації.

ПІШІТЬ:

вул. Гагаріна, 5
322 170.

смт. Солоне,

ДЗВОНІТЬ:

телефони: редакція — 2-12-31, відділ:
лістів пошти, культури, бухгалтерія — 2-13-82, підлітків радіоінформації — 2-35-08.

ЗАХОДЬТЕ:

в будь-який день,
крім вихідних —
суботи і неділі.